

Krámér hysowý Král. Pražské Poslostovsté Noviny.

Nro. 1790.

Nro. 21.

Druhý ročník běh.

w Sobotu dne 22 Máje.

Válečný Přiběhové. Dworská Zpráva, List devátý.

Z Bukarestu na den 28 dubna Pan polní Maršal lek Prync Boburk strany wzdání pevnosti Orsowy dává následující zprávu: Dle závizeňné kapitulace wesserému w Orsowé pozůstávajícímu bogotonému lidu y s čež ledj a sevissi mohovitostj swobodně vyjti a odtahnouti powoleno gest, naz proti tomu musyli wsecku střelbu, prach a gine válečné naradji, čayky a ozbrojené lodi, potrawu, picy, kassy s penězy, a cožkoli nevyššího Sultána gest, věrně odvesti, a dne 17 dubna okolo těch hodin rannj bránu nassis otvřeti.

Ženám a dětem powoleno bylo sevissi mohovitostj ruk dlanho w pewnosti obývati, dokudby muži cele na swobodu propusstěni nebyli, a dán gest gím lid pokogný a věrný, kterýžby při nich stráž držel.

K odpravenj po wodě Orsowských Turků, jichž čeledj a mohovitostj z nassi strany porábné lodi zaopatřeny jsou. Také gím dovoleno bylo Tureckých komisářů w pewnosti ponechati, dokudby od nich potrava a kusecké věcy, kteréž negsou nevyššího Sultána, běprodány nebyly. Poddaným Břescanům, genž s Turky odtahnouti chceši, dáno gest gím

č tomu povolení, a žádny z Břešťanů, kdož Mahometovo náboženství přigál, nebyl od násich zadržán.

Tito Turci všickni vesměs dne 20 dubna na 32 lodích z Orsowy k Vizdjnu odplynuli, a nás lid provázeli je na devíti čtyřech. Obří slavnostní lodi chowac měl zprávu nad tímto násym lidem. Dva rožácné gssi Turci gakožto zaštwency byli zadržáni v nás pro bezpečnost, aby Turecké z Orsowy propuštěné wogstora na cestě žádného nepořádku a neslušnosti se nedopustilo, a giznák nás strážný lid, v násceky lodi, na nichž Turci plynuli, aby nazpátek bez překážky propuštěny byly.

Když Turci z Orsowy vycházeli, z nassi strany 4 oficiři a 10 desátníků a říkovařů bylo vstanoveno, kteřížby Turecký lid počítali. Mezi tímto lidem znamenali nássi dva Bassi s dvěma praporci, a mnoho znamenitěgssich Turků; ostatního bogohného lidu bylo 1,927, a mezi nimi 48 spahů neb Tureckých gezdců. Nemocných, žen a dětí počítalo se všech: 816 dussi; dobrodružnady 1,740 věstkerého lidu. Dobytím Orsowy 55 násich zagarych přišlo na svobodu, a dva nássi odběhlci neb desátníci dostali se násim do rukou.

Při odvzdání Orsowy a Alžbětinstého hradu 161 děb rozličné velikosti, 1,485 Čechův říček prachy, a rozličná zbraní, a mnoho svého válčného nářadí nalezeno bylo. Pohraby nalezalo se v Orsowě kolikom 2,200 mér gábel, kteréž však tak zatuchlé byly, že gich vše nás lid potřebovati nemohl.

Od geho krála. Milosí Laytnant Rydel od dělostřelců, genž v časi obles

ženž Orsowy vždy zvláštní horlivost na sobě okazoval, o geden stupení výsse povýšen gest.

Saukromné wogenšté Zpráwy.

Takéli gis člověka gest, kterýby nás vbezpečil, že budi wogna aneb poz fog s Pruským dworem bude: W saukromných listech y w Nowinách obogi se připomíná, a kdož čti město pokog, pravěgi, že Leopold, slavný nás Brál, v prostřed všech válčných příprav, gazy když sine potud w nássem milém králowství, aniž w okolních krájinách nevzdali, předce gen stále na to myslí, a o to právě orcovskau péci wede, aby aspoň w této nássi straně svatý a trváníký pokog zachowán, a geho milj poddaní, kteréž gako otec své dítky miluje, předewším nepřátelstvím násylím, drancováním a hubením zachráněni byli. — Ovšem povaha násseho neylastavégsjho nocnáre gest ta, země a oddané své w pokogi, kterémž byl na výslu, zprawovati; ovšem on wj, že země gehož kteréž se gakymy odporným osudem pomalu k své konečně záhubě nazhylovaly, negináć než svatým a stálym pokogem někdejšího šťastněgssjho stavu docházeti mohou; — ale co naplat k nepřetele má we dveřích, kteréž můž níkdy není co věřiti, který vždy vystoval slávu násseho královského dwora zatemňovati a potlačovati, a kteréž hof, až i ruké wzpomínání! násse milé vlasti, násse někdy slavné království České, násylné ruky a mušeho bezpraví tolíráte zakusyle. Pokud tedy maličko povážjme těchto okolostogicnosti, a poohlđnemeli se zpět na někdejší časy,

y popatříme na nepřítele toho, který nám vždy na hrdle sedí, a který se ani s au hlavním nepřítelem westerého Bréstan- stva Turkem w přátelství smluvou a závazkem vysti nestrahouval; co medle gineho budeme sanditi, než že nás po kognu, všech válečných vozbrogů vždy neywětssj nepřítel, Bráti Leopold, chce nechťe, válečné do pole wytáhnanti, a swého starého vždy patrného nepřítele Prussana bogem strötiti přinucen gest.

Abychom pak tím lépe věc tu rozhodnouti mohli, zdali předce wognu s nassim sásedem Prussianem k očekávání máme, tedy posetříme drobet válečných připrav, a zpráw těch, které nám toho iýhodne do rukou přifly. Regruty rezvánji rudo do dnešního dne, a nowáčkové musej se wssi mocý a neustále ve zbrani cwtčiti, tak aby za krátký čas před nepřítelem w poli státi mohli. Wozenssij wožové, gakoz y válečné náčas dj odcházj den po dni k armádě, a nezbywá ani tolík času, aby se wožové w doslatčeném počtu wypřamovati mohli. Polní poslovský vřad dne 17 toho odzud z Prahy odgel na své místo, a do dne 21 toho měsycce wšecko wogsto při samých hraničních státi musy.

Pruski řípchyřové štvrtečně giz do nesich zemí wyslání gseu, a nedávno dwau takových ossemetsků vyypsanj na swěilo wyslo. Tyto řípchyře wystal do Čech Prusky Generál a Reditel peroností Sswidnice Ratijn, aby pod tím zámyzlem k upováni w Čechách fragek, perel, krtálu, ventil, a dráhých racyků, přes Prahu do Kolina, Kutné Hory, a dále na Bráliku Hradec sli, a což se w zemi děge, pilně zpráwu přinášeli. Prvnj

gest František Rerych, kteréhož otec byl Český poddaný z Pražnice, a s swými dwěma syny do Bogendorfu w Prusku Slezsku vtek. Gest asy 25 let starý, ženatý, podlauhlého, dulkowitého a přícerwenaleho obličeje, pod pravým rukhem má bradavicy, podlauhly nos, fasstrahové oči, pozravové vlasy a obočí, gest stihlého těla a postavy veliké, nosy modrý kabát, čerwenau kamizolu, černé kožené spodky, černau polštakau čepice, střevice, a rozpráwj gen německy po horáku. Druhý gest neznámeho jména, asy 19 let starý, tkadlec, neženatý, podlauhlého drobet dulkowitého obličeje, má na levé noze vratý prst, podlauhly nos, fasstrahové oči, pozravové krátké kadešarvové vlasy a obočí, gest malé složité postawy, nosy modrý kabát, čerwenau kamizolu, černau chluzpatou čepicy, střevice, a rozpráwj gen německy.

W těchto dnech obdrželi sime prvnj list od naseho nowého Pana Dopisowatele psany na den 15 máje, gehož obsah gest následujicj: "Nedivite se, že sem Wám po tu chwili ničeho nepsal, nebo w skutku nebylo co psati. Až do dnešního dne ewičili sime neustále nasse nowáčky gak na koních, tak y ve zbrasni, aby se statečně před nepřirele postavoti mohli. Včera sime obdrželi poručení dne 16 do pole wytáhnouti, a cestou přes Chlumec a Wysoký Most do Roketnice se vbjrati, kamž nepochybne dne 21 dorázym. My tuto cestu w neywětssj rychlosti konati musyem. Roketnice budeme státi na samých hraničních ke Bladsku, a pokud se málo k předu hneme, tedy sime w Bladském okoli.

My budeme státi nekragněgssj na pravém křídle prvnj trefy, a na lewém křídle přirazýme se k hlawoj Morawské armádē. — Tento gest začátek mého dopisování, a pak tam odtud budu Wám něco důležitěgssjho psati.

* Vlybychom žádali, aby se nám gesse několik Panů Dopisowatelu z Morawských hranic ohlásylo. Uzrat a nákladu pro rozšíření nassich Novin nikterak litovati nebudeime.

Z Pruskyh Slezských hranic přissla sem do Prahy tato zpráwa: W Slezsku zbráni rekrutů trvá neustále, a není žádného ohledu buď na stav, aneb na tělesné nedostatky, nebo každý giti musy, byt třeba ginač k zbrani neschopen byl.

Sspíže vysludy se začlädají, a obvádění obilj a pšce, kteréž w této zemi rozeplásano bylo, gest nad všecky veliké. Pruska armáda w Slezsku stogj v Frankenzsteynu, Bamence a Sylberberku. Z Pruske strany giž vgedánano gest, a nepozchybně na nassi svrane totéž k swému stavu přigde, aby při propuklé wogné obchod w ničem žádného škrácenj netrzpěl, a města y vesnice, kdež obchod míssto má, aby odvysseho drancování a plundrování jiných nepřátelských národnistů oswobozeny byly.

Z Berlina přissla zpráwa pod dásrum i máge, a naprosto žádné naděje k pokogi nečinj; nebo tak se w nj pisse: "Nyni giž patrněgi widjme, že se ten den přiblížuje, kterýž nám wognu oznamí, jak mile rozmyšlenj Anglického dwora přigde. V Krosy bude státi 50 tisyc mužů, kamž wcereyssjho a dnesnijs ho dne giž přes 5 až do 6ti tisyců měsíc manky odwezeno gest. Děla, která

stála před branou, také giž na swá místa odwezena gsau. Král Prusky po mnohonásobné prosbě swého mladšího syna Prynce Ludvíka předce se dal gednau vprosyt, aby tento Princ také do pole wytáhnouti směl, a giž k zgednání jeho polních potřebností 5 tisyc Rjsských tolarů vykázáno gest. Gač slyseti, dědicný Princ y jeho bratr Ludvík při armádě Brunswickského Wýwody státi budau. Nevyšsji wogenštá rada, gač se právi, gesse 6 Katolických duchowných za polní kazatele přigine, kterž počestný a znamenitý plat miji budau, a krom toho každý k zgednání sobě potřebných věců do pole gesse 120 Rjsských tolarů dostane.

Podlé listu z Brna Pan polní Maršálek Laudon přigel tam dne 12 ráno okolo 7mě hodiny, a gel tak čerstwě, že se w Brně ani nezdržel, tolíko 12 čerstvých poslovských konj zapřáhnouti poručil. — Dle psanj z Wjdne, polní poslovský ančad, který dne 4 toho do Morawy odgel, má swé místo w Brozmerži vykázáne. Všickni oficyři, genž za přijinanu swého zdrawj we Wjdni pozůstáwají, dostali poručenj w nevyšsji rychlosti k swým tmům odegjiti. — Gač přicházegj zpráwy z Presspuku, dosavad mnoho wogsta z Vher tábne do Morawy.

Pan polní řbrogosta Kníže Hoshenlohe teprw dne 14 toho z Prahy do Králowa Hradce odgel; a následujícyho dne gel strz Prahu rychly posel z Berlina do Wjdne.

Podle zpráwy z Lwowa na den 7 máge, nasse Halické wogsto pomalu blžíj se k Polštym hranicem, wssak dosavad nenj